

DELEGATURA UOKiK W KATOWICACH

Katowice, dnia 09.10.2008r.

RKT-430-05/08/MK

Decyzja nr RKT-63/2008

Stosownie do art. 33 ust. 6 ustawy z dnia 16 lutego 2007r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz. U. Nr 50, poz. 331 ze zm., Dz. U. z 2007r. Nr 99, poz. 660, Nr 171, poz. 1206) i § 7 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 17 lipca 2007r. w sprawie właściwości miejscowej i rzeczowej delegatur Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (Dz. U. Nr 134, poz. 939), po przeprowadzeniu wszczętego z urzędu przeciwko Parafii pod wezwaniem Świętej Katarzyny w Będzinie, postępowania w sprawie nałożenia kary pieniężnej,
– w imieniu Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów:

I. Na podstawie art. 106 ust. 2 pkt 2 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów **nakłada się** na Parafię pod wezwaniem Świętej Katarzyny w Będzinie **karę pieniężną** w wysokości 3582 zł (słownie: trzy tysiące pięćset osiemdziesiąt dwa złote), co stanowi równowartość 1000 euro, z tytułu nieudzielenia informacji żądanych przez Prezesa Urzędu na podstawie art. 50 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów.

II. Na podstawie art. 77 ust. 1 w związku z art. 80 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów obciąża się Parafię pod wezwaniem Świętej Katarzyny w Będzinie kosztami opisanego na wstępie postępowania w sprawie nałożenia kary pieniężnej z tytułu nieudzielenia informacji żądanych przez Prezesa Urzędu oraz zobowiązuje się tego przedsiębiorcę do zwrotu na rzecz Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów kosztów postępowania w kwocie 29 zł (słownie: dwadzieścia dziewięć złotych).

Uzasadnienie

W dniu 31.01.2008r. organ antymonopolowy otrzymał zawiadomienie przedsiębiorców prowadzących działalność w zakresie świadczenia usług pogrzebowych na terenie Gminy Będzin o prawdopodobieństwie zawarcia przez Parafię pod wezwaniem Świętej Katarzyny w Będzinie (zwana dalej Parafią) oraz Stanisława K. Zakład Kamieniarski w Będzinie niedozwolonego porozumienia ograniczającego konkurencję. Z pisma tego wynikało, iż Parafia oraz przedsiębiorca ten zawarli porozumienie ograniczające konkurencję na rynku świadczenia usług pogrzebowych na cmentarzu należącym do tej Parafii poprzez przyznanie S.K. wyłączności na świadczenie na tym cmentarzu usług pogrzebowych, co może stanowić naruszenie art. 6 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów.

Dlatego też w dniu 18.02.2008r. w imieniu Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (zwany dalej również organem antymonopolowym) zostało wszczęte na podstawie art. 48 ust. 1 i ust. 2 pkt 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów postępowanie wyjaśniające o sygn. RKT-400-10/08/MK, w sprawie wstępnego ustalenia czy działania Parafii oraz Stanisława K.

prowadzącego działalność gospodarczą jako Zakład Kamieniarski GRANITEX w Będzinie, mogą świadczyć o naruszeniu przepisów ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów.

W celu ustalenia stanu faktycznego niezbędnego do przeprowadzenia tego postępowania wyjaśniającego, pismami wezwano kilkakrotnie Parafię na podstawie art. 50 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, do udzielenia niezbędnych informacji. Ponieważ jednak Parafia nie udzieliła informacji żądanych kilkakrotnie przez organ antymonopolowy na podstawie art. 50 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, postanowieniem nr 1 z dnia 25.06.2008r. w imieniu Prezesa Urzędu zostało wszczęte z urzędu przeciwko Parafii postępowanie w sprawie nałożenia na nią na podstawie art. 106 ust. 2 pkt 2 ww. ustawy, kary pieniężnej za nieudzielenie informacji żądanych w imieniu Prezesa Urzędu na podstawie przepisów tej ustawy. Parafia została zawiadomiona o wszczęciu tego postępowania pismem z tego samego dnia.

Ponadto postanowieniem nr 2 z dnia 25.06.2008r. organ antymonopolowy na podstawie art. 123 k.p.a. w związku z art. 83 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów zaliczył w poczet dowodów tego postępowania, część materiału dowodowego zgromadzonego w postępowaniu wyjaśniającym o sygn. RKT-400-10/08/MK, dotyczącym korespondencji w toku tego postępowania pomiędzy organem antymonopolowym a Parafią, szczegółowo wyszczególnionego w postanowieniu nr 2, o czym Parafia została zawiadomiona pismem z dnia 25.06.2008r.

W toku tego postępowania dwukrotnie pismami z dnia 18.07.2008r. oraz z dnia 06.08.2008r. wezwano Parafię do udzielenia informacji w zakresie uzyskanego przez nią w 2007r. przychodu. Jednakże oba te pisma, tak jak i wcześniejsze wezwania organu antymonopolowego skierowane do Parafii pozostały bez odpowiedzi. Pismem z dnia 20.08.2008r. Parafia została skutecznie zawiadomiona o zakończeniu zbierania materiału dowodowego w tej sprawie i możliwości zapoznania się z materiałem dowodowym zgromadzonym w aktach sprawy, jednakże nie skorzystała z przysługującego jej prawa w tym zakresie.

I.

Organ antymonopolowy ustalił co następuje

W celu ustalenia stanu faktycznego koniecznego do zakończenia postępowania wyjaśniającego o sygn. RKT-400-10/08/MK, pismem z dnia 18.02.2008r. wezwano m.in. Parafię na podstawie art. 50 w związku z art. 48 ust. 2 pkt 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów do udzielenia w wyznaczonym w tym piśmie terminie niezbędnych informacji (karty nr 5 i 6). Informacje te były niezbędne organowi antymonopolowemu w celu ustalenia stanu faktycznego w tym postępowaniu, zgodnie z zasadą ustalenia tzw. prawdy obiektywnej wynikającej z art. 7 Kodeksu Postępowania Administracyjnego.

W piśmie tym (wezwanie) Parafia została pouczona, iż nieudzielenie informacji, udzielenie informacji nieprawdziwych lub też wprowadzających w błąd, może spowodować nałożenie przez Prezesa Urzędu kary pieniężnej określonej w art. 106 ust. 2 pkt 2 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów.

Ponieważ w wyznaczonym w piśmie z dnia 18.02.2008r. terminie, Parafia nie odpowiedziała na wezwanie organu antymonopolowego, pismem z dnia 11.03.2008r. (karty nr 7 i 8) ponownie wezwano Parafię do udzielenia w wyznaczonym terminie odpowiedzi, pouczając ją o możliwości nałożenia przez Prezesa Urzędu kary pieniężnej za nieudzielenie lub też udzielenie informacji nieprawdziwych czy też wprowadzających w błąd. Jednakże w wyznaczonym w piśmie z dnia 11.03.2008r. terminie Parafia również nie udzieliła odpowiedzi.

Wobec powyższego pismem z dnia 28.03.2008r. (karty nr 9 i 10) po raz trzeci wezwano Parafię do udzielenia w wyznaczonym terminie odpowiedzi na to pismo, po raz kolejny pouczając ją o możliwości nałożenia kary pieniężnej za nieudzielenie informacji, udzielenie informacji nieprawdziwych lub też wprowadzających w błąd. Wezwanie to zostało doręczone Parafii w dniu 31.03.2008r. (karta nr 11). Jednakże również i na to pismo Parafia nie udzieliła odpowiedzi.

Pismem z dnia 16.04.2008r. (karty nr 12 i 13) organ antymonopolowy po raz czwarty zwrócił się pisemnie do Parafii o udzielenie w wyznaczonym w tym piśmie terminie, informacji o jakie zwracał się w trzech poprzednich pismach. W piśmie tym po raz kolejny pouczono Parafię, o możliwości nałożenia na nią kary pieniężnej za nieudzielenie informacji, udzielenie informacji nieprawdziwych lub też wprowadzających w błąd. Pismo to zostało odebrane przez Parafię w dniu 19.04.2008r. (karta nr 14). Jednakże również i to pismo pozostało bez odpowiedzi.

Powyższe oznacza, iż Parafia pomimo czterokrotnego wezwania, nie udzieliła informacji żądanych przez Prezesa Urzędu na podstawie art. 50 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów. Tym samym Parafia nieudzielając informacji na wezwania wystosowane w imieniu Prezesa Urzędu, uniemożliwiła organowi antymonopolowemu rzetelne ustalenie stanu faktycznego w postępowaniu wyjaśniającym o sygn. RKT-400-10/08/MK, ustalenie tzw. prawdy obiektywnej, ocenę czy działania Parafii mogą stanowić naruszenie ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów oraz zakończenie tego postępowania wyjaśniającego.

Organ antymonopolowy zważył co następuje

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów działa zgodnie z przepisami ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów (zwana dalej również ustawą). Zgodnie z art. 1 tej ustawy, określa ona warunki rozwoju i ochrony konkurencji oraz zasady podejmowanej w interesie publicznym ochrony interesów przedsiębiorców i konsumentów. Ustawa ta reguluje m.in. zasady i tryb przeciwdziałania praktykom ograniczającym konkurencję, jeżeli praktyki te wywołują lub mogą wywoływać skutki na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej oraz gdy na skutek tych praktyk naruszony jest interes publicznoprawny tj. szerokiego kręgu przedsiębiorców czy też konsumentów. Organem właściwym w sprawach ochrony konkurencji i konsumentów w zakresie wynikającym z tej ustawy, jest Prezes Urzędu, który jest centralnym organem administracji rządowej. W celu realizacji przez Prezesa Urzędu zadań wynikających z tej ustawy, ustawodawca wyposażył ten organ w narzędzia konieczne do wykonania nałożonych przez niego zadań. Jednym z tych uprawnień jest prawo organu antymonopolowego wynikające z art. 50 tej ustawy do wezwania przedsiębiorcy do udzielenia wszelkich koniecznych informacji i dokumentów na jego żądanie. Przyznanie Prezesowi Urzędu uprawnienia do domagania się od przedsiębiorców wszelkich informacji, którym odpowiada obowiązek udzielenia takich informacji wynika z faktu, że organ ten wykonuje swoje zadania w interesie publicznoprawnym, w pewnej mierze nadrzędne w stosunku do ochrony interesu indywidualnego przedsiębiorcy. Realizacja tych zadań wymaga współdziałania ze strony przedsiębiorców, brak tego współdziałania może utrudnić lub wręcz uniemożliwić ich realizację. Stąd też każdy przedsiębiorca do którego zarówno w toku postępowania wyjaśniającego jak i antymonopolowego, na podstawie art. 50 ustawy, zwróci się organ antymonopolowy o udzielenie informacji oraz przekazanie dokumentów, jest zobowiązany do ich przekazania w zakresie oraz w terminie wskazanym przez Prezesa Urzędu. Obowiązek ten ciąży na wszystkich podmiotach posiadających status przedsiębiorcy niezależnie od formy prawnej jak też i rodzaju prowadzonej działalności. Niedopełnienie obowiązku udzielenia informacji, udzielenie informacji nieprawdziwych lub wprowadzających w błąd, zagrożone jest możliwością nałożenia przez organ antymonopolowy na przedsiębiorcę kary pieniężnej na podstawie art. 106 ust. 2 pkt 2 tej ustawy, w wysokości stanowiącej równowartość do 50 mln euro.

Parafia pod wezwaniem Świętej Katarzyny w Będzinie jak każda erygowana parafia, posiada zgodnie z kanonem 515 § 3 Kodeksu Prawa Kanonicznego osobowość prawną. Do Parafii tej należy cmentarz, na którym są dokonywane pochówki osób wyrażających taką wolę. Posiadając tytuł prawny do tego cmentarza, Parafia decyduje o tym, którzy przedsiębiorcy świadczący usługi cmentarne i pogrzebowe i w jakim zakresie mogą na cmentarzu tym wykonywać świadczone przez nich usługi. Tym samym Parafia jako zarządca tego cmentarza, świadcząc i organizując dla nieokreślonego bliżej kręgu osób usługi o charakterze publicznym, jest przedsiębiorcą w rozumieniu art. 4 pkt 1a ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów. Tym samym do Parafii tej znajdują w pełni zastosowanie przepisy ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, w tym w szczególności

obowiązek udzielania informacji na wezwanie Prezesa Urzędu, wystosowane na podstawie art. 50 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, w zakresie oraz w terminie wskazanym przez ten organ.

Należy wskazać, iż Konkordat między Stolicą Apostolską i Rzeczypospolitą Polską podpisany dnia 28.07.1993r. (Dz.U. z 1998r. Nr 51, poz. 318), w art. 5 zapewnia Kościołowi Katolickiemu swobodę w zarządzaniu oraz administrowaniu jego sprawami na podstawie prawa kanonicznego. Jednakże zgodnie z kanonem 1290 Kodeksu Prawa Kanonicznego, „To co prawo państwowe na danym terytorium postanawia odnośnie do umów, zarówno w ogólności, jak i w szczególności oraz, do zobowiązań, ma być zachowane również mocą prawa kanonicznego w odniesieniu do rzeczy podlegających władzy rządu Kościoła, z tymi samymi skutkami, chyba że są przeciwne prawu Bożemu lub co innego zastrzega prawo kanoniczne...”.

Ponadto zgodnie z art. 3 ust. 2 ustawy z dnia 17.05.1989r. o stosunku Państwa do Kościoła Katolickiego w Rzeczypospolitej Polskiej (Dz.U. Nr 29, poz. 154 ze zmian.), w sprawach odnoszących się do Kościoła, nie uregulowanych niniejszą ustawą, stosuje się powszechnie obowiązujące przepisy prawa, o ile nie są sprzeczne z wynikającymi z niej zasadami. Wymóg taki spełnia ustawa o ochronie konkurencji i konsumentów. Jedynym ograniczeniem w stosowaniu prawa państwowego jest treść kanonu 22 Kodeksu Prawa Kanonicznego, zgodnie z którym ustawy państwowe do których odsyła prawo kościelne, należy przestrzegać o ile nie są przeciwne prawu Bożemu i o ile prawo kanoniczne czego innego nie zastrzega. Konsekwencją powyższych uregulowań jest konieczność zastosowania się przez kościelne osoby prawne m.in. do ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, z wyłączeniem spraw związanych z kultem religijnym, w tym i zastosowania się do obowiązku udzielania informacji na wezwania Prezesa Urzędu.

Jak przedstawiono to w opisie stanu faktycznego organ antymonopolowy w toku postępowania wyjaśniającego wezwał czterokrotnie Parafię do udzielenia niezbędnych dla prowadzonego przez niego postępowania wyjaśniającego informacji i dokumentów. Informacje te dotyczyły m.in. podania przez Parafię informacji o statusie tego cmentarza, podania kto jest administratorem/zarządcą tego cmentarza, kto tj. którzy przedsiębiorcy mogą na tym cmentarzu wykonywać poszczególne usługi pogrzebowe, czy inni przedsiębiorcy zwracali się do tej Parafii o umożliwienie świadczenia na cmentarzu do niej należącym poszczególnych usług pogrzebowych. Tym samym organ antymonopolowy zwracał się w tych pismach do Parafii o podanie podstawowych informacji potrzebnych do rzetelnego ustalenia stanu faktycznego. Nieudzielenie tych informacji przez Parafię, pozbawiło organ antymonopolowy możliwości ustalenia stanu faktycznego, skonfrontowania udzielonych przez pozostałych przedsiębiorców odpowiedzi z informacjami o jakich udzielenie zwracał się ten organ do Parafii oraz ustalenia i oceny czy istnieją podstawy do wszczęcia postępowania antymonopolowego w sprawie zawarcia przez Parafię niedozwolonego porozumienia ograniczającego konkurencję. Nieudzielenie przez Parafię informacji żądanych przez Prezesa Urzędu, uniemożliwiło organowi antymonopolowemu zakończenie wszczętego w dniu 18.02.2008r. postępowania wyjaśniającego i tym samym wykonanie przez organ antymonopolowy zadań ustawowych wynikających z przepisów ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów.

Parafia ta w każdym otrzymanym wezwaniu była informowana przez organ antymonopolowy o możliwości nałożenia na nią kary pieniężnej za nieudzielenie informacji, udzielenie informacji nieprawdziwych lub wprowadzających w błąd. Wezwania te zostały jej skutecznie doręczone (karty nr 11 i 14). Jednak pomimo tego Parafia zignorowała otrzymane przez nią wezwania do udzielenia informacji wystosowane w imieniu Prezesa Urzędu.

Wobec powyższego nałożenie na Parafię kary pieniężnej za nieudzielenie przez nią informacji żądanych przez Prezesa Urzędu na podstawie art. 50 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, jest uzasadnione.

Zgodnie z art. 106 ust. 2 pkt 2 organ antymonopolowy może nałożyć na przedsiębiorcę w drodze decyzji karę pieniężną w wysokości stanowiącej równowartość do 50 mln euro, jeżeli przedsiębiorca ten chociażby nieumyślnie nie udzielił informacji żądanych przez Prezesa Urzędu na podstawie art. 50 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów. (...). Stosownie do art. 5 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, wartość euro, o której mowa w przepisach ustawy, podlega

przeliczeniu na złote według kursu średniego walut obcych ogłoszonego przez Narodowy Bank Polski w ostatnim dniu roku kalendarzowego poprzedzającego rok nałożenia kary. Średni kurs euro wg Narodowego Banku Polskiego z dnia 31.12. 2007r. wyniósł 3,5820 zł¹. W związku z tym maksymalna wysokość kary, jak mogłaby być nałożona na Parafię w tej sprawie to 179100000 zł (słownie: sto siedemdziesiąt dziewięć milionów sto tysięcy złotych).

Ustawa o ochronie konkurencji i konsumentów nie zawiera zamkniętego katalogu przesłanek, od których uzależniona jest wysokość kar nakładanych na przedsiębiorców. W art. 111 ustawy wskazano jedynie, iż Prezes Urzędu przy ustalaniu wysokości kar pieniężnych o których mowa m.in. w art. 106 tej ustawy, winien wziąć pod uwagę okres, stopień oraz okoliczności naruszenia przepisów ustawy, a także uprzednie jej naruszenie.

Kary nakładane na mocy art. 106 ust. 2 pkt 2 ustawy antymonopolowej są karami związanymi z naruszeniami proceduralnymi uczestnika postępowania. Są to sankcje za naruszenie (niedotrzymanie) obowiązku natury procesowej o charakterze prewencyjnym i represyjnym. Mają one na celu zdyscyplinowanie przedsiębiorców do przestrzegania obowiązku udzielania informacji na żądanie Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów.

Nałożenie kary należy traktować jako podkreślenie naganności zachowania przedsiębiorcy a orzeczona kara powinna stanowić represję finansową dla przedsiębiorcy za niewywiązanie się z obowiązku ustawowego wynikającego z art. 50 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów. Jej nałożenie powinno również przyczynić się w przyszłości do zapobieżenia zaistnienia podobnych sytuacji, do tej, jaką opisano w niniejszej decyzji.

Dlatego też ustalając wymiar kary kierowano się wskazówkami zawartymi w art. 111 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, który stanowi, że należy uwzględnić w szczególności okres, stopień oraz okoliczności naruszenia przepisów tej ustawy, okoliczności uprzedniego jej naruszenia oraz celami jakie kara ta ma spełniać.

W niniejszym przypadku pierwsze wezwanie do udzielenia informacji, organ antymonopolowy wystosował do Parafii w lutym 2008r. na które nie została udzielona odpowiedź podobnie jak na trzy następne wezwania. Pomimo prawidłowego doręczenia pism, Parafia nie przesłała żądanej odpowiedzi, ignorując kierowane do niej wezwania, co uniemożliwiło sprawne przeprowadzenie postępowania wyjaśniającego. Tym samym nieudzielając odpowiedzi na czterokrotne wezwania organu antymonopolowego, Parafia naruszyła ciężący na niej obowiązek ustawowy wynikający z art. 50 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów.

Ustalając wysokość kary nakładanej na Parafię w tym postępowaniu, Prezes Urzędu wziął przede wszystkim pod uwagę cel jaki ma spełniać jej nałożenie. Jak uzasadniono to powyżej Parafia nie udzielając informacji na wezwania organu antymonopolowego, nie wykonała ciężącego na niej ustawowego obowiązku udzielenia tych informacji oraz uniemożliwiła temu organowi, wykonanie zadań wynikających z tej ustawy. Dlatego też organ antymonopolowy uznał, iż nałożona kara pieniężna ma pełnić przede wszystkim pełnić funkcję represyjną czyli, iż ma być sankcją finansową za nie dopełnienie przez Parafię obowiązku wynikającego z art. 50 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów. Stąd też ustalając wysokość kary pieniężnej nałożono na Parafię karę pieniężną w takiej wysokości aby stanowiła wystarczającą represję finansową za nieudzielenie informacji żądanych przez Prezesa Urzędu na podstawie art. 50 tej ustawy. Ponadto w ocenie organu antymonopolowego kara pieniężna nałożona w takiej wysokości spełnia również sankcję wychowawczą, gdyż powinna spowodować, iż Parafia będzie odpowiadać na dalsze wezwania organu antymonopolowego do udzielenia informacji.

Stąd też organ antymonopolowy uznał, za uzasadnione nałożenie na Parafię kary pieniężnej w wysokości 3582 zł. (słownie: trzy tysiące pięćset osiemdziesiąt dwa złote) stanowiącej równowartość 1000 euro (tysiąc euro). Powyższa kara pieniężna stanowi ok. 0,002% kary maksymalnej jaka mogłaby być nałożona na Parafię w tym postępowaniu. Jednakże biorąc pod uwagę, iż Parafia po raz pierwszy naruszyła przepisy ustawy, organ antymonopolowy uznał, iż w

¹ Źródło: www.nbp.pl/kursy/archiwum/2007

tym przypadku nałożona kara pieniężna będzie wystarczającą sankcją finansową za niewykonanie obowiązku wynikającego z art. 50 tej ustawy i zachowa zarówno walor represyjny jak i wychowawczy.

Dlatego też organ antymonopolowy orzekł jak w punkcie I sentencji niniejszej decyzji.

Zgodnie z art. 112 ust. 3 karę pieniężną uiszcza się w terminie 14 dni od dnia uprawomocnienia się decyzji Prezesa Urzędu na konto Urzędu Ochrony Konkurencji. Karę należy wpłacić na konto Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w NBP o/o Warszawa Nr 51101010100078782231000000.

II. Stosownie do art. 77 ust. 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, jeżeli w wyniku postępowania organ antymonopolowy stwierdził naruszenie przepisów ww. ustawy, przedsiębiorca, który dopuścił się tego naruszenia, jest obowiązany ponieść koszty postępowania. Zgodnie z art. 80 ustawy antymonopolowej, organ antymonopolowy rozstrzyga o kosztach, w drodze postanowienia, które może być zamieszczone w decyzji kończącej postępowanie.

W punkcie I niniejszej decyzji organ antymonopolowy w wyniku przeprowadzonego przeciwko Parafii pod wezwaniem Świętej Katarzyny w Będzinie postępowania, nałożył na tą Parafię karę pieniężną z tytułu nie udzielenia informacji żądanych przez Prezesa Urzędu na podstawie art. 50 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów.

Spełniona została zatem przesłanka wynikająca z art. 77 ust. 1 ustawy antymonopolowej pozwalająca na obciążenie Parafii kosztami przeprowadzonego postępowania, którymi są dla organu antymonopolowego wydatki w kwocie 29 zł związane z prowadzoną w toku tego postępowania korespondencją.

W związku z tym postanowiono obciążyć Parafię kosztami niniejszego postępowania w wysokości 29 zł (słownie złotych: dwadzieścia dziewięć).

Wobec powyższego orzeczono jak w punkcie II sentencji decyzji.

Koszty niniejszego postępowania przedsiębiorca obowiązany jest wpłacić na konto Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w Warszawie w NBP o/o Warszawa Nr 51101010100078782231000000 w terminie 14 dni od daty uprawomocnienia się niniejszej decyzji.

Stosownie do treści art. 81 ust. 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów w związku z art. 479²⁸ § 2 ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. Kodeks postępowania cywilnego (Dz.U. Nr 43, poz. 296 z późn. zm.) – od niniejszej decyzji przysługuje odwołanie do Sądu Okręgowego w Warszawie – Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, w terminie dwutygodniowym od daty jej doręczenia, za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów – Delegatury Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w Katowicach. W przypadku jednak kwestionowania wyłącznie postanowienia o kosztach zawartego w pkt II niniejszej decyzji, stosownie do treści art. 81 ust. 5 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów w związku z art. 479²⁸ § 1 pkt 2 Kodeksu postępowania cywilnego, przysługuje zażalenie do Sądu Okręgowego w Warszawie – Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów – Delegatury Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w Katowicach w terminie tygodnia od dnia doręczenia niniejszej decyzji.

MACIEJ FRAGSZTAJN
Dyrektor Delegatury